

Trabzon'la Söyleşi

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 12 Kasım 2012

Yıl Bin dokuz yüz doksan iki.

Görev gereği geldiğim ve iki buçuk yıl yaşadığım Trabzon şehri.

Karadeniz bana çok yabancıydı. O nedenle çekinerek gelmiştim. Ama sonra öyle güzel günler geçirdim ki, öyle güzel insanlar tanıdım ki bu şehirde.

Başta gazeteci yazar Harun YAVRUOĞLU olmak üzere halen en azından telefonla görüştüğüm dostlarım var burada.

Ve fanatığı olduğum Galatasaray'dan sonra halen bir Trabzon Spor taraftarıyım.

Bugün hiç unutamadığım bu güzel şehirle, Trabzon'la sohbet etmek geldi içimden:

-Merhaba Trabzon. Merhaba bordo mavi.

Halen öyle dalgalı mı denizin? Halen öyle sevecen ama tatlı bir hırçınlıkta mı halkın?

Nasılın Faroz? İşler pek iyi gitmese de yine dolduruyor musun bordo mavi tribünleri? Yine futbolcu yetiştirmeye devam ediyor musun?

Yine balıkçı barınaklarında ülkenin durumunu ve Trabzon Spor'u tartışıyor musunuz farozlular?

Merhaba o koca şehri panoramik bir görüntüyle sunan Boztepe. Yine yeşilin her tonunu barındırıyor musun bağrında? Yine daralan nefesleri açıp. Huzur veriyor musun insanlara?

"Merhaba Soğuksu zirvesinin iftiharını Atatürk Köşkü merhaba"

Merhaba Yalıncağ. Yine bardaktan boşalıyor mu yağmurların? Ya kasapların.

Etin lezzet ustaları yine "Soğudi bu hemşerum" Diyerek, tabaklardan alıp ısıtmaya götürüyorlar mı köfteleri?

Merhaba Çömlekçi: Yine Ruslar'ın mekanı mısın? Yoksa ayıkladın mı onları pazarlarından?

Merhaba Beşirli. Merhaba Erdoğan. Merhaba Değirmendere. Merhaba Fatih. Merhaba Gülbahar hatun.

Pazarkapı, Soğuklu, Kaymaklı Mahallesi Merhaba...

Merhaba bordo mavi meydan. Merhaba Kunduracılar. Yine futbol maçlarını konuşuyor mu esnafın? Merhaba evliya anılarının Bedesten'i, merhaba Kemeraltı.

Merhaba çarşı: Halen yumurtayı çift mi satıyorsunuz bakkal hemşehrilerim.

Yine döner köfte gramla mı satılıyor adilane bir şekilde? Yine müşterileriniz hepsinden karışık istiyorum diyerek sulu yemeklerin her birinden birer parça koyduruyorlar mı tabaklarına, lokantacı dostlar?

Merhaba alabalığın cenneti, yeşilin en güzeli, İsviçre ormanlarının efendisi Uzungöl.

Merhaba bir tarih abidesi, merhaba insanlık mucizesi Sumela...

Seni anlatmak sayfalara sığmaz ki Trabzon. Seni yaşamak lazım. Seni, sen de yaşamayı, senle yaşamayı özledim Trabzon.

Mısır unundan kuymağını, kara lahana dolmanı, hele hamsini çok özledim. Mis gibi tereyağının kokusu, karayemişin tadı unutamadım bu lezzetleri...

Eylül yağmurunda düşen bıldırcınları. Akçaabat köfteni. Karadeniz usulü açık, kapalı pidelerini çok özledim Trabzon.

Bin dokuz yüz doksan beş yılında dostlara veda edip ayrılırken şehir garajından bizi uğurlamanızı.

Karşılıklı gözyaşlarına boğulduğumuz da "Tanımayan insanların cenazeniz mi var?" diye sormalarını, insanlığını, dostluğunu, sevgini unutamadım Trabzon.

Allah ömür verirse bir gün yine o mis gibi havanı koklamak. Güzel insanlarınla yarenlik etmek isterim dost. Görüşmek dileği ile...

Boztepe'nin dağını
Misler kokan yağını
Özledum Trabzon'um
Yemyeşul toprağını...

Çömlekçi pazarını
Meydan da her anını

Özledum Trabzon'um
Bordo mavi kanını...

Bedesten çarşısını
Çeşmede su tasını
Özledum Trabzon'um
Taraftarın hasını...

Haşlı çorbandan içsem
Lahana, hamsi yesem
Özledum Trabzon'um
Hasret giderum göçsem...

Mehmet Fikret ÜNALAN